

МОГИЛЯНСЬКИЙ ВІСНИК

постсвятково-життєствердне

Іди далі, – сказав би Господь. – Літай знову між пеклом і раєм, любов'ю й ненавистю, сльозами жалю й парокроми, між колисками й трунами... Далі... далі...

Іцхок-Лейбуш Перець

Колонка редактора

tolvoscr

Мандарини скінчилися – берімо прапори!

Рештки конфеті валяються на сходах під'їзду, святкові запаси мандаринів у холодильниках вичерпуються, а смак куті можна відчути ще раз хіба що вві сні...

Після родинних свят, Нового року та Різдва, настала черга Водохреща. А сьогодні ще одна важлива дата – 22 січня – День соборності України, черговий привід укотре замислитися над проблемами взаємин у суспільстві України, над власними поглядами та зручними стереотипами, які вдячно приймаємо, над критичністю сприйняття інформації та, нарешті, над тим, що День соборності – це, насамперед, свято, яке варто гідно відзначити!

Шануймося!

Суб'єктив

howrash'ok

Водохреща по-козацьки

фото: Давид Митронов

„Щедрик, щедрик, щедрівочка, прилетіла ластівочка“, – саме ця мелодія лунала в моїй голові поряд із гуркотом ранкового метро. Незвично пустий вагон, зате на платформі станції «Гідропарк» людно, як ніколи. Безліч знайомих облич. Хлопці у вишиванках і шароварах.

«Христос хрестився! Вітаю з Водохрещею!» – кажу я, і, нарешті, й сама усвідомлюю, яке сьогодні прекрасне свято. «Рушаймо!» – пролунав мужній

чоловічий голос. Це Вадим Васильчук – голова Братства козацького бойового Звичаю «Спас». Отже, братчики, а також усі, хто не боїться йорданських морозів, вирішили провести цей день разом і відсвяткувати його за давніми українськими звичаями.

Усе почалося з традиційного купання в крижаній ополонці. Серед тих, хто пірнав у води Дніпра посеред зими, були й досвідчені «моржі», і новачки.

Але, не зважаючи на вік чи досвід, у всіх були радісні й щасливі обличчя, адже, за повір'ями, на Водохрещу вода набуває цілющих властивостей і наповнює організм силою та здоров'ям на цілий рік.

Далі сучасні козаки вирішили пограти в давні забави. «Лавана-лаву» – ось яку з них можна було побачити найпершою. До речі, глядачами були, в основному, дівчата, бо в «лаві» їм не дозволено брати участі, а от кожен хлопець, який бажав спробувати власних сил, міг це зробити без перешкод. Отже, юнакам однієї «лави» слід було перештовхати іншу – так визначали переможця. Наступними забавами були боротьба «На поясах» та бій «Навхрест». Для цього кожний «лав» слід було «делегувати» одного учасника, який у свою чергу повинен був довести, що його гурт є сильнішим. Після всіх змагань хлопці побраталися та зігралися теплим запашним чаєм з пампушками. Наприкінці всі вирушили до церкви для спільної молитви й освячення води.

Допит

Леонід Фінкельштейн: «Я дуже нецікавий для масового вжитку читач. Я збоченець»

На початку нашої розмови пан Леонід попередив: гладеньких відповідей він не любить. Утім, не можу сказати, що була до цього не готова, адже для того, щоб вижити в книжковому бізнесі, як і в будь-якому іншому, слід бути в якомусь сенсі «акулою», або ж «крокодилом»). Про літературу – масову, попсову та елітарну, – про жіночий роман, про бренд «Забужко», нові й старі серії

«Факту», про те, як стати фактивським автором, і ще багато про що розповідає головний редактор видавництва «Факт» Леонід Фінкельштейн.

На сайті «Факту» навпроти серії «Ехептіс ехепієндіс» зазначено, що це література «масова, але не попсова». Як Ви розумієте поняття «масова» література? І що в такому разі можна назвати «попсою»?

Ольга BarabOI'ka:) Купріяна

Попса – це лише сюжет, а масова література – це сюжет плюс образи. Якщо до цього додати ще й надзавдання, матимемо елітарну художню літературу. На жаль, в Україні немає ґрунтового розподілу на масову й попсову літературу. І це, враховуючи відсутність книжкового ринку, книгарень і враховуючи те, що за великим рахунком, накладі попсових, масових та елітарних книжок приблизно однакові, є великою трагедією української літератури. Тож наша серія «Ехептіс ехепієндіс» (і до речі, нова серія «Поза фокусом») – це перша спроба виокремити в розмаїтті «прочотних» книжок саме те, що ми вважаємо літературою масовою, не-елітарною, але не попсовою.

(Продовження на 3-ій сторінці)

Актуально

Андрій Гіжко

Digital Windows Могиллянки у світову науку

У січні на сайті нашої бібліотеки оголошено про нові тестові доступи до електронних версій журналів вельми поважних видавництв: "Nature Publishing Group", "IOP Science Publishing" та "Association for Computing Machinery". Журнали групи "Nature" будуть доступні до 31 січня, інституту фізики – до березня. Проте більшість опитаних МВ студентів-природничків не звернули увагу на ці нові можливості. Хоча саме від активності та зацікавленості студентів залежатиме подальша доля цих електронних ресурсів.

Про особливості електронного зв'язку могилянців зі світовою наукою МВ поспілкувався з Віце-президентом з інформаційного забезпечення НаУКМА Тетяною Ярошенко.

9 січня з'явилися тестові доступи до видавництва Nature і IOP Science. Що це означає, тестовий доступ?

- Тестовий доступ, free trial, дають видавництва для тих організацій, які в ньому зацікавлені, для того щоб організація могла випробувати зміст та технічні параметри цих ресурсів.

Тестовий доступ надається не лише з бібліотеки, а й з усіх комп'ютерів на території університету, на сьогодні це 1500 комп'ютерів. Якщо статистика відвідування досить висока, це означає, що цей продукт ми маємо придбати для Могиллянки.

Яка ваша думка щодо фізичних видань, які з'явилися цього місяця?

- Можу сказати, що вони мають дуже низький рейтинг. Це означає, що кількість студентів, що ними цікавляться недостатня, щоб витрачати такі кошти на оплату доступу. Натомість з виданнями від "Nature" інша ситуація. Наразі маємо ще тестовий доступ до ресурсів «Асоціації комп'ютерної інженерії та машинерії». А також в тестовому доступі є ще кілька нових баз від EBSCO, одна з них – "Academic Search Complete" – має 4000 журналів, надзвичайно популярна. Очевидно, що Могиллянка має її купити, і ми вже внесли її у свій план.

Грошей на придбання електронних ресурсів, на жаль, не дуже багато. Як Ви розумієте, завжди

треба оцінити, що нам потрібно, без чого ми не можемо обійтися. Могиллянка в минулому році вперше спромоглася купити дві колекції видавництва "Elsevier": з соціальних наук та з менеджменту та бухгалтерського обліку. Статистика непогана, тому ми їх подовжуємо, але найкращу колекцію "Elsevier" – з хімії – ми собі дозволити не можемо. Наші хіміки просять, вона б користувалася попитом, але вона коштує 50 тисяч гривень. Проте ми залежимо не тільки від бюджету, ми шукаємо можливості залучення коштів на такі речі, адже вважаємо, що за ними майбутнє.

Щодо доступу: чи завжди це доступ до повних текстів?

Це залежить від ресурсу – існують як повнотекстові, так і реферативні бази. Інколи в повнотекстових базах є доступ до журналів з так званним періодом «ембарго» – обмеження на найсвіжіші випуски. Найбільший період ембарго 1 рік, коли в базах немає доступу до інформації за останній рік. Загальна кількість журналів, які ми маємо в доступі – 22 тисячі. Думаю, що серед університетських бібліотек в Україні такого доступу точно немає. Час від часу ми конкуруємо з бібліотекою Вернадського, але у них більше коштів і можливостей.

Це перший тестовий доступ до «Nature»?

- Сам журнал "Nature", один з найбільш цитованих журналів, присутній в одній з баз EBSCO в Могиллянці з періодом ембарго 1 рік. Тобто цей журнал могилянці вже давно читали, але це перший тестовий доступ до журналів всієї видавничої групи.

Як відбувається процес обрання цих баз? Це робота лише бібліотеки, чи в кооперації з кафедрами?

- Звичайно, бібліотека сама нічого не вирішує, ми працюємо на університет, ми залежимо від дослідницьких проєктів і навчальних планів університету. Тому базу даних дуже відомого інституту інженерії і електрики (IEEE) ми не передплатуємо, немає такої потреби, хоча є пропозиції. Звичайно, не тільки наша бібліотека, усі

бібліотеки України наразі залежать від бажання видавництва працювати. За світовими цінами ми ще не готові купувати. І тому ми працюємо тільки з тими видавництвами, які ідуть на значні поступки. База даних EBSCO в Україні працює з 95% знижкою, такого EBSCO не пропонує більше нікому.

А яка статистика використання цих ресурсів у Могиллянці?

- Ми саме зараз готуємо звіт. За попередні роки серед лідерів були бази даних EBSCO. Ми можемо вивести статистику не тільки за кількістю користувань, але і за назвою журналів. Економісти найактивніші, можливо, через те, що також цими ресурсами користується бізнес-школа КМА.

Щодо "Nature", чи можливо взагалі передплатити його на постійній основі? Коли це будуть вирішувати?

- Ціна абсолютно реальна, і в кінці місяця це питання будуть вирішувати. Два найбільш цитованих журнали, «Nature» і «Science», Могиллянка повинна мати.

А коли з'явиться доступ до «Science»?

- Будемо думати, будемо прицінюватися.

Чи можуть студенти використовувати в курсових роботах журнали «Nature»? - ми запитали у завідувача кафедри біології Тамари Костянтинівни Терновської.

«Це залежить від того, наскільки студент серйозно займається. Я думаю, що звичайний студент при підготовці до курсової роботи взагалі не може користуватися оригінальними статтями. Ми рекомендуємо звертатися до оглядів, тому що Ви ще не маєте необхідного досвіду. Якщо ж людина давно цікавиться цим питанням, то вона може читати журнал, хоча серед студентів це дуже рідко трапляється».

«Могиллянський вісник» бажає всім студентам плідного знайомства зі світовою наукою і нагадує, що кілька друкованих випусків журналу «Science» знаходяться в Зеленій аудиторії.

Challenge

Master in Sweden for East Europe

The purpose of the scholarship program is to encourage the development of specialist expertise by giving at least 100 students the possibility to study at master level in Sweden during the period 2006-2009.

Fields of study: democracy (including gender issues), economics, environmental studies and energy, health science and social issues, agricultural sciences, forestry. The application must be registered online on January 31 24.00 CET. The scholarship amounts to SEK 8 000 per month.

http://www.studyinsweden.se/templates/cs/Article_18251.aspx

Global Management Challenge Junior (GMCJ)

В Україні вперше проводиться Global Management Challenge Junior. Це змагання по менеджменту серед студентів. Студенти 4-5 курсів формують команди з 3-5 учасників. Команда являє собою модель фірми чи підприємства, яким видаються відповідні фінансові звіти по їхній діяльності, і кожна команда розробляє стратегію подальшого функціонування фірми. Команда-переможець братиме участь в Міжнародній конференції Адама Сміта в Лондоні. Головний сайт змагань www.gmcj.in.ua наразі недоступний але планується його відкрити до кінця січня. Для того, щоб отримувати інформацію про змагання, можна також зареєструватися на <http://vkontakte.ru> і приєднатися до групи Global Management Challenge Junior.

Конкурс есе та дослідницьких робіт від KSE

Київська Школа Економіки (KSE) представляє Конкурс есе та конкурс дослідницьких робіт "Evidence Based Decision Making—Applying Economics to Real Life". Найкращі есе та дослідницькі роботи будуть презентовані на студентському форумі KSE 10 квітня 2008 року в Києві. Переможців в кожній категорії буде нагороджено грошовими призами: \$200 – перше місце, \$100 – друге місце. Кінцевий термін: 3 березня, 2008 року

Роботи надсилати на адресу оргкомітету: conference@kse.org.ua

Viadrina Summer University in Frankfurt (Oder) - Germany

16. June - 03. July 2008

The Use and Abuse of Power: Cultures of Corruption in the Modern World. Viadrina Summer University combines multidisciplinary findings with a strictly comparative approach. It connects discussions from economics, anthropology, history, law, sociology, and political sciences and explores empirical findings in past and present. Viadrina Summer University welcomes advanced students and young researchers from the social sciences, economics, humanities, and law. Proficiency in English is required as all parts of the program will be taught in English. Deadline for applications is 1 March 2008. Details on the course program, reading requirements and syllabus are available in advance on the

Unistudy

Summer University website.

<http://www.kuwi.euv-frankfurt-o.de/de/studium/summeruniversity/index>

Навчальні візити до Польщі

Польсько-Американський Фонд Свободи, Фонд «Боруссія», Колегія Східної Європи ім. Яна Новака-Езьоранського та Фонд «Освіта для демократії» запрошують на кільканадцятиденні навчальні візити в Польщі. Учасники матимуть можливість познакомитися з академічним середовищем та неурядовими організаціями, зустрітися з лідерами громадського життя Польщі, взяти участь у лекціях, тренінгах, семінарах та культурних заходах. У рамках програми учасникам забезпечується покриття витрат на проживання в Польщі: поселення, харчування, програмні кошти, покриття витрат на дорогу та допомогу в отриманні польської візи.

На участь у програмі Study Tours to Poland можуть зголосуватися:

- студенти віком від 18 до 21 року (особи, котрим до 15 лютого не виповнилось 22 роки);
- які відзначаються успіхами в науковій та громадській діяльності у своєму середовищі.

Кандидати повинні надіслати до 15 лютого 2008 року зголошення на участь у програмі в електронному вигляді на адресу: nabor@studytours.pl

<http://studytours.pl>;

Допит

Ольга BarabOl'ka:) Купріян

Леонід Фінкельштейн: «Я дуже нецікавий для масового вжитку читач. Я збоченець»

(Продовження. Початок на 1-ій сторінці)

Чи могли б Ви назвати формулу «масової літератури»? Чого нам бракує у виробництві якісної літератури для широкого загалу?

У якомусь сенсі формулу я назвав: сюжет плюс образи. Проблема в тому, що в Україні немає видавничих технологій. Будь-яка попсова література – це перш за все технологія. До речі, це стосується не тільки літератури. Будь-якого співака-попсовика треба розкрутити, іноді навчити співати, іноді навчити танцювати, іноді навчити не боятися мікрофону, врешті-решт навчити не боятися сценічної еротики. Для попси це дуже й дуже слушно. «Expertis exeriendis» все ж таки технологічний проект. Ми не можемо сьогодні мати автора, який завдяки літературним неграм здатен випускати 4-5 романів на рік і тримати пересічного читача в напрузі так, як це робить, скажімо, Марініна. Тому ми навмисно збрали під однією серією різних авторів, щоб виходило оцих чотири, п'ять, а іноді десять книжок на рік, і щоб робити якийсь технологічний прорив для читання саме масової літератури.

Ви задували нову серію «Поза фокусом». Чим вона відрізняється від «Expertis»?

Ми намагаємося ставити переважно стратегічні задачі, а не просто якусь сьогоднішню тактику. У цій серії мені допомогли дві речі – повага до Маркеса й неповага до російських технологій. У 60-х роках, коли у «Всесвіті» було надруковано Маркеса, почалися різні дискусії з приводу того, що це є за жанр. Мені сподобалося тодішнє визначення цього жанру – «магічний реалізм». Проте коли росіяни видавали свою серію «Магічний реалізм», вони забули одне: магічний реалізм – це не просто щось на кшталт фентезі, це латиноамериканський жанр. Вони видавали переважно російські книжки, тому назвали серію «Магічний реалізм», на мою думку, було нечесно. Серія «Поза фокусом» – це магічний реалізм по-українськи, я б назвав його своєрідним «поворотом простору». Там не буде перекладних книжок, тільки наші автори, у творах яких – на українських реаліях і з українським розумінням – можна знайти певний «первенець» Маркеса.

Відомо, що серія «Сучасний французький жіночий роман» видається за підтримки програми «Сковорода» Міністерства закордонних справ Франції. Як у «Факті» ставляться до перекладної літератури й до жанру так званого «жіночого роману»?

У мене дуже обережне ставлення до перекладної літератури взагалі. З одного боку, вона конче необхідна, з іншого – я свідомий того, що український ринок зробить тільки власна література. Але з одного боку не хочеться відмовитися від гранту, а з іншого – прийняти грант і просто його відробити – для нас нецікаво. Тому з книжок, які нам представляли, ми вибрали саме те, що називається «жіночим романом». Можна дуже багато сперечатися, що це таке: це роман, який пишуть жінки, роман про жінок, чи це романи навколо, так би мовити, жіночих проблем... Скажу так: кому подобається піп, кому попадає, а кому донька попова. Я ніколи не видаватиму літературу, пов'язану суто з моїми смаками, інакше «Факт»

видаватиме самих Шекспіра, Лесю Українку та ще кількох збоченців. Я працюю на книжковому ринку. Жіночий роман є, і я його спробував кинути на цей ринок.

На Вашу думку, жанр так званого «жіночого роману» є попсовим?

Ні, боронь Боже. Це не є попса, бо в кожній із цих книжок є образи. Причому образи розкриті цікаво. Це свого роду напрям масової літератури, а не мильні опери. Знову ж таки, можна дуже багато сперечатися... Я вважаю, що жіночий роман – це те, що, по-перше, не має під собою дуже сильних наголосів елітної літератури, по-друге, те, що пише жінка, по-третє, головні герої – жінки.

І, відповідно, читач – жінка?..

О ні, я наприклад дуже люблю читати про жінок... Це мене по-перше радує, по-друге, збуджує, а по-третє... допомагає розібратися в жінках. Мені дуже подобається трактування Оксани Забужко: мовляв, я пишу не від імені Жінки, а від імені Людини, яка є жінкою. Проте інколи цікаво почитати навіть те, що пишеться від імені просто жінки. Я тоді у вас, жінках, краще розбираюся. Але мені так здається?..

Чи не здається Вам, що сьогодні значною мірою продається сам Автор, його особистість, а не те, що він пише? Наприклад, інколи ім'я автора друкують великим кеглем, тоді як назву книжки – порівняно малим.

В арсеналі видавництва повинно бути три бренди: перший – бренд видавництва, другий – автора, третій – конкретної книжки або серії. Оксана Забужко – це бренд. І якими б літерами я її не друкував, книжки Забужко будуть купувати. Переконалися, що з серії «Поза фокусом» ми зробимо бренд, саме з серії. Так само я переконалися, що «Expertis exeriendis» не буде брендом серії, але це буде брендом «Факту». Є книжки, які купують тільки тому, що вони видані «Фактом».

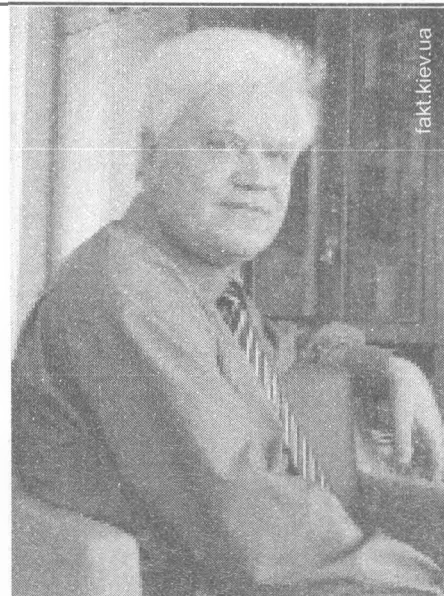
Ви назвали конкретний бренд – прізвище «Забужко». Як тоді бути з молодими авторами, імена яких відомі не надто широко? У такому разі спрацьовують бренди серії видавництва?

Книжки купують дві категорії людей: перша – це власна тусівка або тусівки автора, друга – той самий «пересічний» читач. Звичайно «тусівка» купує «своїх», і ми цим успішно користуємося. Для другої категорії спрацьовує все ж таки бренд видавництва. Наприклад, на виставках часто підходять люди буквально з таким запитанням «Що у «Факті» вишло нового прочотного?».

Чи можете Ви назвати когось зі своїх авторів генієм? Окрім Забужко?..

Називати живих людей геніями – справа смаку. Як я можу сказати про людину, що він геній, якщо інший читач скаже, що це фуфло? Ми видаємо геніїв: Василя Стуса, Лесю Українку... Я не вважаю, що в мене є вже сформовані генії, адже мої письменники ще не виписалися. Як я можу сказати, що хтось геній, тоді як наступний свій роман він напише краще?

Чи можете Ви пояснити шалений успіх «Notre Dame d'Ukraine» Оксани Забужко, адже перший наклад у 3 тисячі примірників розійшовся за два місяці?

fakt.kiev.ua

Біда в тому, що інтелектуальний бестселер чи просто бестселер, чи просто «прочотна книжка» в нас приблизно однаково розходяться. Кількість проданих книжок у «Тексті + контексті», а особливо в серії «Висока поліція», приблизно дорівнює кількості книжок, проданих у цих самих «масових» серіях. Це не тому, що всі такі розумні, а тому, що немає доступу до книг. Ми ж маємо справу з непересічним читачем, розумним читачем, який має доступ до книгарень. Хоча з іншого боку, ефект «Notre Dame d'Ukraine» для мене самого загадка: ми надрукували ще 10 тисяч примірників і я боюся, що нам на рік не вистачить! Жодна так звана «масова» книжка, принаймні нашого виробництва, так швидко не продається.

Скажіть, як молодому авторові потрапити до видавництва «Факт»?

Для цього потрібно одне з двох: або гарні тексти, або гарні гроші. Відкрийте сайт (www.fakt.kiev.ua), там адреси. Або дзвоніть і надсилайте, або кидайте по Інтернету. За місяць-півтора відповімо, скажемо: друкуємо чи ні. Якщо в когось багато грошей, можна приходити особисто. Любою каприз за ваші деньги. Якщо не хочете – і правильно робите – платити за це гроші, а хочете стати генієм, пишіть геніально. Тоді ми надрукуємо, ще й гонорар заплатимо. На ваш вибір. Тобто, для поганих текстів треба гроші, для хороших текстів треба готувати кишеньку для гонорарів.

Наостанок скажіть, будь ласка, що Ви читаете перед сном?

На превеликий жаль, читаю рукописи. Я із задоволенням перечитав би свої улюблені книжки, але вдень не вистачає часу на те, що надходить у видавництво (щодня отримую 4-5 рукописів). Іноді я швидко засинаю, за що дуже вдячний графоманам... Іноді доводиться читати до 3-4-ї години. Коли в мене все ж таки є час, люблю поезію (із задоволенням перечитую Мандельштама), дуже люблю Лесю Українку, перечитую Шекспіра... З великою насолодою перечитую лекції Лотмана й деякі книжки Оксани Забужко... Проти ночі люблю переглядати свої альбоми з малярства й читати про картини. Я дуже нецікавий для масового вжитку читач. Я збоченець.

Гуляємо

Галинка Янченко

Могилянський вертеп

Якщо ви минулого тижня неодноразово бачили незвично вбраних у яскраве людей на плацах і в коридорах Могилянки, не хвилюйтеся! З вами все гаразд... і з ними теж. Це лише братський різдвяний вертеп.

За роки існування Спудейського Братства вертеп став, мабуть, його найбільш традиційним заходом. Утім, братський вертеп є лише умовно традиційним,

адже звичний усім сюжет перетворюється від чудодійного натискання пальців на клавіатуру в актуальну виставу, де замість Ірода, Янголів, Смерті, трьох Царів та інших дійових осіб бачимо вже сучасних діячів української культури та політики. Цього року, наприклад, у персонажі Ірода була втілена непересічна постать – сам Леонід Черновецький. А прислужували йому чорти-помічники: екстравагантний

імідж-мейкер, який підготовував пресу й агітував людей «продпайками», та зіпський тупоголовий міліціант. Ну, і, звичайно (як без цього), Братство ввело у вертеп ще одного персонажа – студента, який, шукаючи правду, прямує до зорі (студентський це вертеп, як не крути).

Надзвичайно тишить те, що у вертепі завжди бере участь велика кількість першокурсників. Цей рік не став винятком. Для них це змога вивчити з 15-20 нових колядок, долучитися до братського духу та, звичайно, побувати в гостях у В'ячеслава Брюховецького.

Вуштами прохвесора

Демчук Р. В.: 1) „Ось прекрасний носоріг, тільки погано вийшов, а ось прекрасний козел...”

2) „У неадекватному місці – неадекватні знаки, що позначають Христа” (Про ранньохристиянську символіку).

Чумаченко Б. М.: 1) „Безпартійність – нормальний стан нормальної людини”.

2) „А ми виходимо з того, що слова нічого не значать. Інфляція слова. Девальвація слова. Ми виходимо з того, що краще найняти кліпера”.

Нікішенко Ю. І.: „Маючи уламок старовини, ми домислюємо все довкола цього уламку”.

Джулай Ю. В.: „Джулай щоранку о восьмій нуль нуль умиває свою піку мильцем „Камей””.

Петрова О. М.: 1) „Але Рембрандт пішов іншим шляхом, і ось тут починається його геніальність”.

2) „На одному копії вся композиція стоїть”.

Афішка

23.01, 19.00 - Молодий театр - вистава „Маринований аристократ” (спільне українсько-британське fantasy на 2 дії).

24.01, 17.00 книгарня «Є» - Українсько-сербський збірник „Украс”: зустріч з читачами. Маніфести авангарду: Українсько-сербський перегук.

24.01, 18.30 Центр ім. Курбаса - Кіноклуб „Візуальна лабораторія”: „Федеріко Фелліні: Щоденник кінорежисера” + фільм про Ф.Фелліні.

25.01, 19.00 КМЦ - Вечір повстанських пісень: гурти „САД”, „Ірій”, „Веремій” та „Самі Свої”.

25.01, 26.01 Театр Франка - постанови драматичного театру ім. Станіславського «Куба – любов моя».

26.01, 27.01, 19.00 Театр пластичної драми - вистава „Маленький принц” (фантастична історія за мотивами повісті А. де Сент-Екзюпері).

28.01, 19.30 Будинок органної та камерної музики - Струнний квартет, Тамара Рой /флейта/, Катерина Лебедева /фортепіано/, Ірина Харченко/орган/. У програмі: Телеман, Бах, Бетховен, Хіндеміт.

28.01, 29.01, 19.00 Центр сучасного мистецтва «Дах» - „Театр сміху і гриху. Любовний вертеп Або Український Декамерон”.

30.01, 19.00 Молодий театр - вистава «Севільські заручини».

30.01, 31.01, 19.00 Центр сучасного мистецтва «Дах» - Проект „Україна містична” - „Річард III. Пролог”, за участю етно-хаос гурту „ДахаБраха”.

31.01, 19.00 Молодий театр - Прем'єра. Януш Гловацький (переклад О.Ірванця) „Четверта сестра” (чорна комедія на 2 дії).

31.01, 18.30 Центр Курбаса - Кіноклуб „Візуальна лабораторія”: фільм „Люм'єр та компанія” (1995).

Сповідь професора

Копань В.С.

Н а ш и й н и к

Англійський костюм витісняє український національний, а шаровари виродились в спортивні штани. Намарне плакати. Краще збереження українського колориту в одязі - вводити до нього стійкі національні елементи. Нижче - фрагмент дискусії на цю тему.

ФГН: Ображаєте, кажучи, що я з похоронного бюро, що я - надпечаль. Мій чорний європейський костюм багатфункціональний. Мужики в'язи звертають, оглядаючись на мене. Ви теж мене примітили в загалі. З повагою, Марина.

Я: Ха! Аби Ви, Марино, йшли у міні-бікіні, вони б і голови згубили, а я проковтнув би свого язика. Не в еротичі справа. Пояснюю. Іду Хрещатиком, розпізнаю циганок, євреєнок і китайок. Українок не вгадую. Є схожі на них німкені й француженки. Звертаюсь до однієї словами Киси Вороб'янинова: „Je ne mange pas six jours, madam”. А вона, оглянувши мене з ніг до голови: „Вы что, рехнулись? У Вас нет баков на новый портфель, а Вы про секс!”. Вона мене за живе вкусила. Портфель мій - це друг, товариш і брат. В ньому те саме, що у Ваших моднячих джинсах - потертості для авторитету, дірки для вентиляції, мідні бляхи - для гонору! Носіть, Марино свій траурняк, але одягніть червону пластмасову нашійницю, щоб було зрозуміло, на якій мові Вам говорити компліменти.

ФГН: Ви нагадуєте

бургомістра з фільму про барона Мюнхгаузена, який постійно говорив про накладні кишені солдат, а не про їхню зброю.

Я: Макіяж і одяг - то зброя. А вміння на гачок підсідати - то придане до жіночого розуму. Дупльціня, наприклад, 400 років пахне рибою і часником. І Дон Кіхот на її честь здійснив 400 років подвиги. А Ви в спеку зачохлені у тісні джинси, від яких чуб і на колінах росте. Тій, котра з'явиться на іспит без наміста, не заздрю.

ФПВн: Я прийду у вишиванці. Набавите балів?

Я: Ні. Екзамен - не демонстрація багатства. До виборів кандидати одягають нові вишиванки. Після виборів обоє линяють, бо випрані десятки разів. І не розбереш, були вони помаранчеві чи голубі. Легко перебігати з фракції у фракцію. 1000 гривень на 3 місяці носіння вишиванки? Ні! Бідна студентка не може собі цього дозволити. А от намісто за 20 гривень чи вишиту краватку за 100 гривень - може. Останню перуть двічі на рік, і вона прослужить національною ознакою 15 років, як Юлічина коса.

Ви можете й самі вишити краватку, якщо підберете надійні кольори. Могилянку фарбували влітку 2007 р. оранжево. Отже, не пропала довіра до цієї палітри.

ФСНСТ: Я прийду на іспит у червоній спідниці і чорній блузі. Ви схвалюєте?

Я: Ну звичайно! Ви будете

схожі на факел краси, повернутий держалом вгору, а полум'ям донизу. Себе обікатимете, Братство розігріватимете. А я пробачу шаргалки, якщо на Вас буде червона пластмасова нашійниця.

ФГН: Ви все-таки буркотливий бургомістр. Ну чого Ви до ший причепилися?

Я: Бо розробляю тему „Нашийники”. Вони бувають рабські й національні. Рабські - це лямка, ярмо, хомут, колода, золотий ланцюг, петля, нашійник собачий з медаллями. Національні - це пектораль, намісто, краватка, буси тощо. Я хочу, щоб ви збагнули, щоб закарбувалося у Вашій підсвідомості: Якщо не носитимете вишиті краватки й українське намісто, то будете прикрашені рабськими нашійниками. Ви вже замість вареників їсте бігмаки, хот-доги, шаурму. Про музику - взагалі мовчу.

ФСНСТ: Та їмо ми борщ і вареники! Придивіться, на багатьох із нас намісто і квіти на штанях. Я вирішила візерунок Вашої краватки на джинсах вишити.

Я: Ну і як воно виглядатиме? Я ношу вишивку на серці, а Ви на чому? Протестую. Це плагіат. Попереджаю, що судовий виконавець конфіскує Ваші джинси прямо в аудиторії. Бо він вчився на ФПВн, і я поставив йому заслужене „відмінно”.

Культурний мінімум

Ганна Заворотна

Вітання від Зеленого кінотеатру!

У ці зимові прохолодні дні хочеться чогось теплого, доброго, радісного і щасливого! І якщо ви дійсно бажаєте приємно і корисно провести час, то приходьте в Зелений Кінотеатр, насолоджуйтесь перелядком фільмів на природничу тематику, смакуйте зелений чай і спілкуйтесь з однодумцями.)

Увага! Зелені мультими наступатимуть!

В цьому триместрі ми презентуємо вам нову програму «Зелені мультими». Поєднання мультиплікаційних приквелів, жартів, і разом з тим висвітлення екологічних проблем. Дівчинка Наусіка, яка розуміє мову жителів лісу, за допомогою своїх дивовижних здібностей рятує царство від загибелі. А потім дикуватий

лінгвіст Мамбл знаходить справжню причину нестачі їжі для колонії - нелімітований вилов риби, і переконує людей зупинитись. Проблема знищення людинами інших живих істот загострюється у розповіді Елайзи, яка обожнює природу і сміливо допомагає африканським слонам. Браконьєрство у сучасному світі набирає обертів щодня, а як самі тварини здатні протистояти людині та врятувати ліс коли сезон полювання відкрито? Чи турбувала тварин проблема зміни клімату у Льодовиковому періоді? І, наостанок, запитай у Гомера Сімсона: як за допомогою починки спричинити екологічну катастрофу! Ми бажаємо вам приємного перегляду мультимів, жвавих

дискусій, і просто гарного настрою та цікавих вражень! Приходьте до нас щопонеділка о 18.00 в Зелений Аудиторію (3 - 213 а) і ви одержите нову порцію екологічної енергетики і відчуєте дух та силу природи! А якщо є бажання подивитись фільми вдома - звертайтеся до Ані Хохлової (+380969380838), приходьте в Зелений Аудиторію в понеділок та середу впродовж дня з 10.00 до 18.00 та під час показів фільмів :) і в п'ятницю з 10.00 до 13.30. Фільми про багатство природи усієї планети Земля чекають на вас!

28.01.08 - „The Wild Thornberry's movie”
04.02.08 - „Сезон полювання”
11.02.08 - „Льодовиковий період”
18.02.08 - „Сімпиони в кіно”

„Могиллянський вісник” - самвидав спудеїв НаУКМА
Періодичність виходу - щодвотижні у вівторок.

Редакційна колегія:

Москаленко Ольга

Шкель Анастасія

Верстальник - Макух Юрій

Фотокореспондент - Миронов Павло

Ціна - 50 коп.

Наклад - 300 примірників

Видруковано в університетському видавництві „Пульсари”.

Надсилайте Ваші статті, оголошення та пропозиції на нашу е-скриньку:

visnyk@gmail.com

Бажаний обсяг текстових матеріалів - не більше 4 тис. знаків.

Редакція має право редагувати та скорочувати надіслані матеріали, а також публікувати їх як на шпальтах газети, так і в електронній версії видання за адресою в Інтернеті: visnyk.livejournal.com

Щодо розміщення реклами звертайтеся за тел.: 8 066 620 12 52

У редакції використано
світлинку із сайту ukrai.kiev.ua
та редакційну картинку XIX ст